

Fırtına dindiğinde büyük meşe ağacına yıldırım düştüğünü öğrendik. Dalları kırılmış ve gövdesi ortadan ikiye bölünmüştü. Çok üzül müştüm.

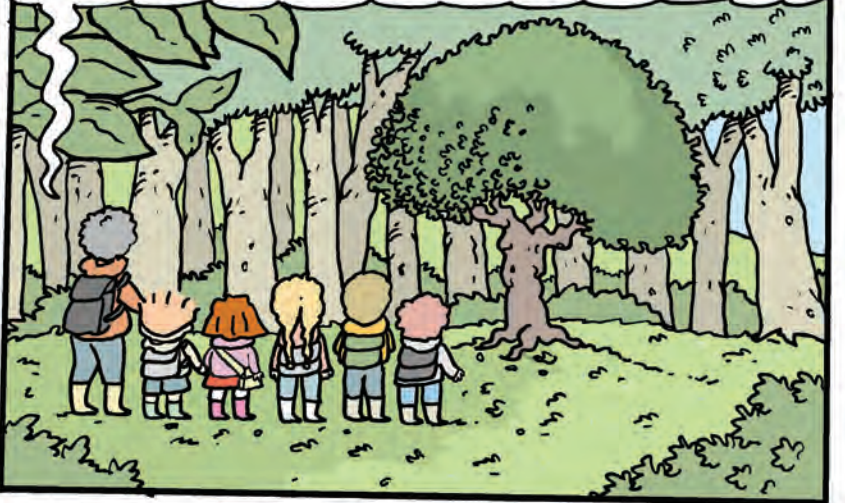
Babam meşe ağacının kırılan dallarını topladı ve yıllar içerisinde evimizde kullanacağımız eşyalara dönüştürdü. Böylece yaşlı meşe bizimle birlikte uzun yıllar daha yaşayacaktı. Bu beni çok mutlu etti.

İşte Ziya'nın öyküsü de bundan sonra başlıyor. Hazırsanız sizi onunla tanıştıracam. Haydi kalkın.

Kış bitip ilkbahar geldiğinde babam beni elimden tutup buraya getirdi. "Seni biriyle tanıştıracam. O da senin gibi henüz çocuk. Birlikte büyüyeceksiniz. Ona bir ad verdim. Ziya. Ziyanın anlamı ışık. O, yaşlı meşenin gövdesinden çıkan taptaze bir sürgün." dedi. Heh heh! İşte Ziya Dedeniz. Haydi gidip tanışın.

Babamın yaşlı meşenin üzerine düşen yıldırımın ışığından esinlenerek adını Ziya koyduğu minik sürgün genç bir meşe ağacı oldu.

Dedeciğim bunlar tohum mu?

Evet.

Birkaç ay sonra

Bakın meşe palamudu filizlenmiş!

Hi hi hi! Merhaba Öykü!

Yaşasın! Dedemi arayıp haber vereceğim.

